

[Hjortnæs]

ved flere forskellige lejligheder har givet udtryk for, at hvis der f.eks. udlægges en sådan zone, vil det være naturligt, at væsentlige dele af den udlægges til fri afbenyttelse. I øvrigt har vi ikke ment i dette forslag at skulle indarbejde tanker og ideer om, hvordan man kan sikre, at arealer bliver udlagt til en bredere benyttelse, men det er da bestemt et meget, meget vigtigt element, som vi selvfølgelig også gerne vil være med til at drøfte under de overvejelser, der nu skal i gang i udvalget.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal lade det blive så kort som en kort bemærkning. Jeg tror, hr. Hjortnæs har misforstået mig lidt. Jeg havde ikke vanskeligheder ved at udtrykke mig positivt om forslaget. Jeg sagde udtrykkeligt i mine afsluttende bemærkninger, at alle de punkter, som Socialdemokratiet har opregnet i beslutningsforslaget, nødvendigvis skal med i den ændring af naturfredningsloven, som bliver en nødvendig konsekvens af marginaljordsrederegørelsen, når den kommer.

Men det, jeg har sagt – og det vil jeg da fastholde, jeg forstod også, at hr. Hjortnæs i sidste ende var positiv over for det – var, at jeg mener, at i et sådant beslutningsforslag hører der også nogle overvejelser hjemme om en folkelig naturpolitik, for det er jo netop det, der har skabt nogle vanskeligheder for os, som miljøministeren også klart har erkendt. Så håber vi også, at miljøministerens bykologitankegang kan indgå i overvejelserne, når marginaljordsstrategioplægget kommer og skal udmøntes i konsekvenser.

Lad mig så endelig sige, at dette indledte jeg jo med at sige er en opfølgning af det radikale beslutningsforslag. Der er jo flere andre elementer i det radikale beslutningsforslag, der kan opfølges, men indtil videre sætter grundloven visse grænser for, hvor hårdt Folketinget kan gå til statsministeren. Vi håber, Det Radikale Venstre en dag kommer på bedre tanker – selv om det ligger lidt uden for emnet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning i brugen af chlorfluorcarboner.

Af Kinch-Jensen (VS) m.fl.

(Fremsat 25/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er meget glad for at få lejlighed til her i Folketinget at drøfte spørgsmålet om foranstaltningerne til beskyttelse af ozonlaget. Det er jo noget, der i den seneste tid har været meget omtalt i pressen.

Som jeg ved flere lejligheder har tilkendegivet, vil Danmark også fremover yde sit bidrag til at beskytte ozonlaget. Danmark har allerede taget det første skridt til reduktion af CFC-anvendelsen ved forbudet mod CFC i spraydåser.

Det må imidlertid ikke glemmes, at Danmark alene slet ikke vil kunne løse denne opgave. Der er tale om et fælles globalt ozonlag, og i denne sag er der i allerhøjeste grad tale om, at samordnede internationale restriktioner er nødvendige for at nå det ønskede mål.

Inden for rammerne af Wienkonventionen om beskyttelse af ozonlaget forhandles der for øjeblikket om en protokol, der på globalt plan skal begrænse anvendelsen af CFC til et for ozonlaget sikkert niveau. De videnskabelige undersøgelser viser, at en emission på cirka det nuværende niveau vil kunne forebygge skader på ozonlaget.

Til en række formål er det teknisk set muligt at erstatte CFC med andre stoffer, men til andre formål findes der i dag ikke alterna-